

Zina Noastră

Trăiască 23 August,

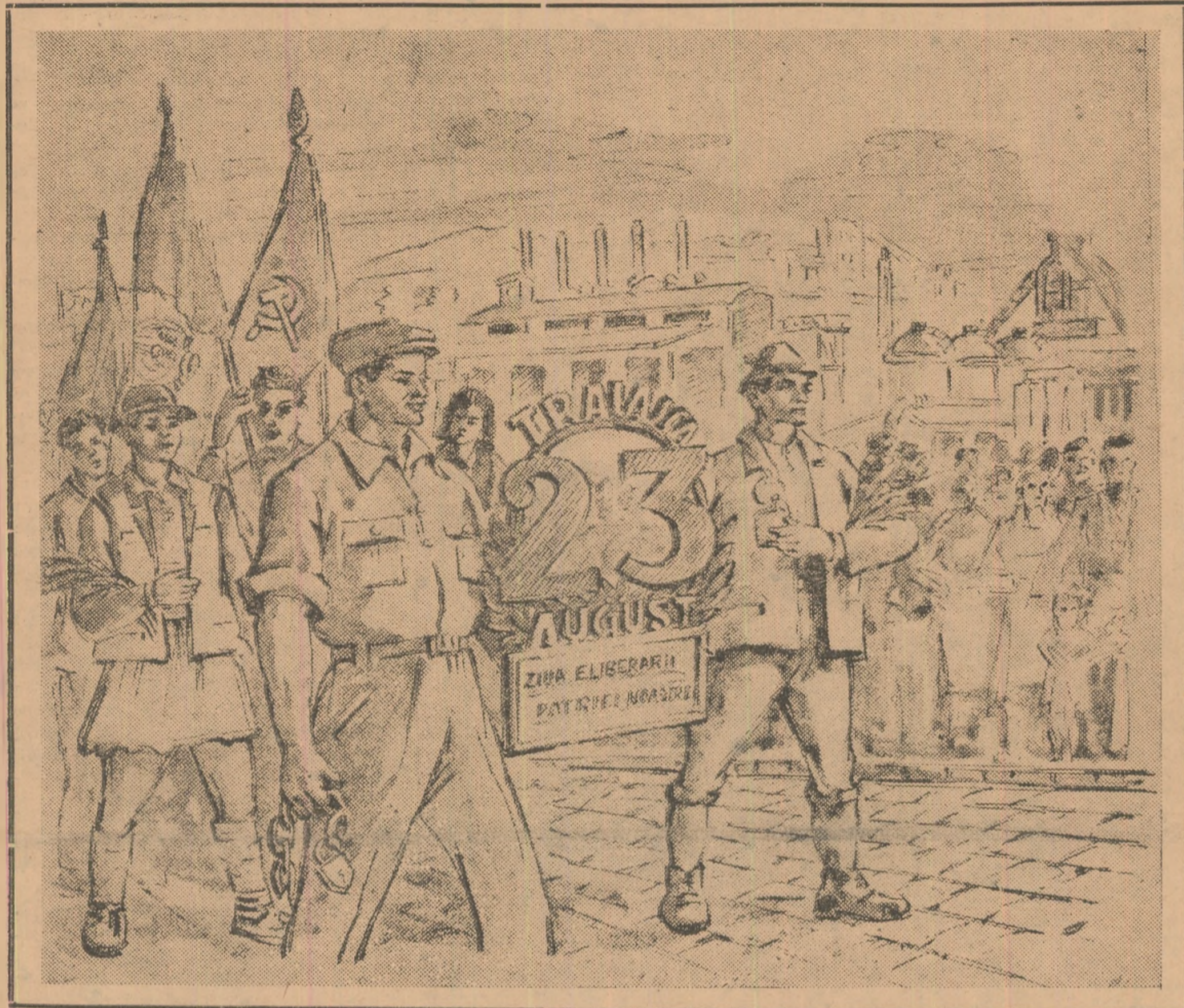
marea sărbătoare națională a poporului român!

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Hunedoara și al Sfatului Popular Raional

Anul VI nr. 34 (267)

VINERI 20 AUGUST 1954

4 pagini 20 bani

Marea sărbătoare națională a poporului nostru

Se împlinesc 10 ani de când Armata Sovietică a eliberat România, alungind de pe teritoriul țării noastre armata fascistă a lui Hitler, creată cu arginții bancherilor americani. Neuitatele zile ale lui august 1944, au fost în același timp o încununare a luptei pe care oamenii muncii din țara noastră, în frunte cu clasa muncitoare sub conducerea P.C.R. au dus-o pentru zdrobirea regimului fascist antonescian. Pentru prima oară în istoria sa, România a devenit o țară cu adevărat liberă și independentă, în care poporul muncitor a scăpat pentru totdeauna de jugul moșierilor și capitaliștilor și a ajuns singurul stăpîn al țării și al destinelor sale.

Sub conducerea partidului, poporul nostru muncitor a lichidat proprietatea feudală moșierească asupra pământului, a înfăptuit în interesul țărănimii muncitoare reforma agrară, a naționalizat industria, transporturile, instituțiile bancaro-financiare și a făcut multe alte reforme democratice cu caracter revoluționar. În anii puterii populare, țara noastră a devenit mai bogată, mai înfloritoare, iar viața poporului muncitor tot mai frumoasă și îmbelșugată.

Succese însemnate a obținut poporul nostru muncitor în dezvoltarea industriei socialiste.

În 1945, numai la Hunedoara, fostele uzine de fier lucrau numai cu 10 la sută din capacitatea totală a utilajului, iar din cele 5 furnale nu funcționa decît unul. Într-un timp scurt, oamenii muncii mobilizați de partid, au dat producției întregul utilaj din marele combinat, iar în anul 1952 a început să curgă fonta din vatra unui nou furnal, cel mai mare din țara noastră.

Fostele uzine de fier au fost transfor-

BOUREANU ȘTEFAN
prim-secretar al raionului P.M.R.
Hunedoara

mate într-un puternic combinat, căruiu muncitorii i-au atribuit numele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. Curtea combinatului care ani în șir nu putea fi asemănată decît cu un cîmîbir de fier vechi, a fost transformată într-o adevărată grădină. Pomii, ronduri de flori, alei spațioase, au împins în aer, dîndu-i un aspect plăcut. Sus pe dealul Chizidului, poporul muncitor a ridicat un nou oraș; Orașul muncitoresc.

Din luna noiembrie 1948, cînd primele 40 de familii ale celor mai buni muncitori și tehnicieni au intrat în cele dinții locuințe ale orașului nou, și pînă acum, s-au ridicat blocuri în care locuiesc mai mult de 1500 de familii. În cinstea lui 23 August s-au mai dat în folosință alte 48 apartamente. Alături de blocurile construite de stat, metalurgiștii și-au ridicat din fondurile împrumutate de la stat, un mare număr de locuințe individuale. Vechea Hunedoară se transformă pe zi ce trece. Noi și felurite construcții s-au ridicat în anii puterii populare. Magazine alimentare, cofetării, farmacii, restaurante, fabrica de piine, noua gară și multe alte construcții sociale, sînt mărturia grăitoare a grijii partidului și guvernului pentru nevoile oamenilor muncii.

Ou salariile sporite pe care le câștigă, muncitorii au posibilitatea să mînuie mai bine, să se îmbrace mai bine și să-și petreacă plăcut timpul liber. În semestrul I. al acestui an, față de aceeași perioadă a anului trecut, valoarea mărfurilor vindute prin O.C.L. produse industriale, a crescut

cu 1.627.000 lei, iar a celor vindute prin O.C.L. Alimentara, a crescut cu 1.165.000 lei. La aceasta se mai adaugă și vânzările făcute de cooperativă „Înfrățirea” care prin cele 15 filiale, a distribuit populației în primul semestru al acestui an, mărfuri cu mult mai multe decît în aceeași perioadă a anului trecut.

Grija față de creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii a avut ca urmare intensificarea luptei pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August. La uzina „Victoria” Călan, au fost date peste plan mai multe bunuri de larg consum ca: sobe, bucerie comercială vase negre și emailate, lucrîndu-se la aceste produse, încă de pe acum în contul lunilor viitoare. La Combinatul metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” secția O.S.M. dă șorje în contul lunii septembrie, iar laminatoarele au dat mii de tone laminate peste plan. Succese asemănătoare au obținut și minerii de la Ghelar și Teiuș.

Un avînt puternic a cunoscut și agricultura. Numai în raionul nostru zeci și zeci de țărani săraci și mijlocași lucrează pămîntul în întovărășiri agricole, iar alții și-au unit pămînturile de bună voie în gospodării agricole colective, în scopul de a scăpa de exploatarea chiaburească și de a obține o producție de cereale marfă mereu sporită la hectar, care să le aducă bunăstare și ferocie.

Sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, găsește poporul român hotărît să ducă și pe mai departe lupta pentru construirea socialismului și apărarea păcii. El este hotărît să a-dîncească prietenia cu popoarele sovietice și a țărilor de democrație populară și să-și ascute vigilența împotriva uneltirilor imperialiștilor așijdători la un nou război.

Angajamente îndeplinite

★ ★ Metalurgiștii și-au respectat cuvîntul

Angajamentele pe care oțelarii și laminatorii Combinatului metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” le-au luat în cadrul întrecerii socialiste pornite în cinstea zilei de 23 August, sînt transformate cu fiecare zi ce trece în fapte vii, grăitoare.

Numerai în primele 17 zile ale lunii august oțelarii de la cuptoarele Siemens Martin au elaborat un număr de 13 șarje rapide, dînd peste prevederile planului de producție însemnate cantități de oțel. Echipa de oțelari condusă de primtopitorul Marișca Partenie de la cuptorul nr. 5 a elaborat în această perioadă cu 8 la sută mai mult oțel, iar cea a lui Olah Ștefan, și a lui Petroviță Alexandru de la același cuptor, și-a realizat angajamentul, prima în proporție de 107,1 la sută și a doua cu 105,3 la sută. La cuptorul 4, realizări cu otul deosebite au înscris echipele primtopitorilor Costache Vasile și Lăbuneț Valer, care față de angajament au dat cu 27 și 29 la sută mai mult oțel.

Cu același elan, întîmpină marea sărbătoare și muncitorii din cadrul sectorului laminatoare, care din ziua de 17 august dau produse în contul zilei de 29 august. Echipele maiștrilor Trifu Ioan și Andreșescu Gheorghe au reușit să-și îndeplinească și chiar depășească angajamentul luat, situîndu-se astfel frunte pe sector.

Noi succese în sporirea producției bunurilor de larg consum

Munca plină de abnegație ce a fost desfășurată în cinstea zilei de 23 August, a făcut ca muncitorii de la turnătoria „Patria” să-și realizeze angajamentele pe care și le-au luat.

Numerai în perioada de la 1—17 august, colectivul de muncitori al acestei secții, a produs 125 plite „Vesta”, 68 mașini de gătit, 120 bigăi populare, 75 calapoade de cizmărie, 57 rame „Vesta” și alte produse de larg consum, care au contribuit din plin la realizarea angajamentelor.

La obținerea acestor produse, în mod deosebit s-au evidențiat echipele conduse de U.T.M.-iștii Mica Nicolae, Nagy Ludovic, și tov. Radu Gheorghe care au înregistrat în această perioadă depășiri de normă între 25—62 la sută.

De asemenea, muncitorii secției de valorificarea a deșeurilor din cadrul Combinatului metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej”, în același interval de timp, au pus la dispoziția oamenilor muncii de la sate un număr de peste 154 tone de rafuri pentru căruțe, 8668 sape și 658 fiare de plug.

MUREȘAN CORNEL
corespondent voluntar

In fruntea muncilor agricole de vară

Ziua eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, este întîmpinată de către țărani muncitori din raionul nostru, cu noi succese în lupta pentru terminarea muncilor agricole de vară.

Astfel, pînă la data de 17 august, secerișul a fost executat în întregime, treierîșul în proporție de 38 la sută, iar dezmirîșitul s-a efectuat în proporție de 54%. Frunțași în executarea acestor munci, se află membrii gospodăriei agricole colective „Viața Nouă” din satul Sintandrei, precum și țărani muncitori din întovărășirile agricole din Rapolt, Tîmpa, Crisbur, Băcia și Hășdat, care au terminat, așa cum se angajaseră, în întregime treierîșul tuturor păioaselor și au dezmirîștit cele mai mari suprafețe de teren.

Priveliști in Hunedoara anului 1954

De jur împrejur dealuri domoale, odihnițoare, pe care suie alene pădurici proaspete. Sus pe crestele dealurilor e liniște. Dar vântul care adie din când în când unduiește coroanele pomilor și frunzele porumbului înalt. Dacă nu ți-ai arunca privirea jos, te-ai crede în mijlocul unui peisaj de o frumusețe molcomă, lipsit însă de măreția pe care o dau locurilor semeția sălbatică a giganților de oțel, sau imensitatea locuințelor muncitorești.

Dar privirea nu poate adăsta mult timp pe aceste „locuri liniștite”. Ea este chemată la ceea ce se petrece jos, pe locul unde curge Cerna, un riu cenușiu, turbure. Acolo, peisajul se schimbă dintr-o dată, ca într-un film. Dintr-o clipă în alta ești în altă lume. Uși de liniștea dealurilor domoale.

Jos, scldată toată în soare, respiră ca un uriaș, prin nenumărați plămâni, Hunedoara cea răscolitoare și dinamică. Pulsul ei este trepidant, atmosfera ei clocotitoare, ca în clipele cele mai înfierbântate ale unei lupte. Cu deosebirea că această adevărată divizie de artilerie grea a industriei noastre, luptă 24 ore în fiecare zi, pe un front larg, care trece pe la fiecare atelier și secție, pe la fiecare om. Spre cer se înalță, luându-se la întrecere cu dealurile, furnalele, din rândul cărora desprânzi silueta puternică, masivă a numărului 6, ridicat în anii noștri. O pădure de țevi, mai groase și mai subțiri, șerpuiesc capricios, se încolăcesc în jurul coloșilor, pătrund în măruntaiele lor. Din coșurile înalte iese neîntrerupt fum gros, pătrund cerul albastru. Halele secțiilor, mari cât fabricile, dau siguranță și stabilitate peisajului, rosul construcțiilor îl îmbujorează, trenurile, autocamioanele, jocul macaralelor îi dau mișcare. Totul se desfășoară în acordurile largi ale cîntecului oțelului, în care se armonizează duduul surd al furnalelor și cuploarelor S.M., șuieratul nervos al locomotivelor, claxoanele autoritare ale masinilor și alte o mie și o mie de sunete.

E un peisaj aspru, dur ca și minereul, ca și fierul. Dar această asprime, această duritate, are ceva măreț, pentru că poartă pecetea muncii omului, pecetea creației sale. Aici omul și-a ridicat sieși și muncii sale un imn, ale cărui versuri sînt înscrise pe fundament de fier, beton și cărămidă, la cea mai înaltă temperatură. Aici, parcă și natura, în comparație cu cea ce a zidit și zidește omul, pălește.

Deșpărțindu-se cu greu de aceste locuri, privirea călătorește mai departe, la o azvîrlitură de băț de uzină. Dincolo de Cerna, chiar pe malul ei, înălținește o altă lume, apusă demult, dar care și-a lăsat vestigiile; Cetatea medievală a Huniazilor. Sânguratică, asemenea unui cuib de vulturni, ea își înalță semeață turnurile ascuțite, zvelte și privește străină, invidioasă parcă, prin ochii mici ai ferestruicilor, viața care o înconjoară, neînțeleasă pentru ea.

De acolo, privirea călătorește peste vechiul oraș, cenușiu și prăfuit, cu străzi povârșite, cu case bătrâne. Vechiul oraș a rămas în urma dezvoltării combinatului și a noului oraș.

Apoi, privirea urcă, pe pantele domoale ale dealului Chizid. Fără voie zărești priveliști ce-ți desfată ochii și inima. De pe dealul Chizid te salută, vesel și prietenos, orașul nou, respirînd curățenie, lumină și tălmă, întregind astfel peisajul, ca o cunună de lauri pe fruntea omului învingător.

Privim vechile furnale. Cuptoare uriașe, îndopate neîncetat cu siderită și limonită, munți de minereu, pe care-l transformă la înălțimea a 1.200—1.300 grade, în fontă. În jurul lor, locul este mai îngust, se lucrează mai greu; moștenirea capitalismului. Dar oamenii nu mai simt epăsarea lor așa cum era înainte vreme, nu mai sînt robii furnalelor, ci stăpînii lor. Înainte, defecțiunile ivite îi interesau numai în măsura în care le primejduiau viața. Acum, orice greutate ivită în muncă o pun la inimă. Nu de mult timp, dintr-o defecțiune oarecare, presiunea aerului a scăzut brusc, gura furnalului inundînd și blocînd ca urmare gurile de vînt. Era pericol să se spargă furnalul. Ca unul singur au sărit oamenii să apere viața bătrînului furnal, care-i de fapt viața lor: de el sînt legați prin trecut, prin prezent cu ajutorul lui

merg spre viitor. Au lucrat cot la cot oameni de 45—50 ani ca Dobranschi și Avram Josif și tineri ca Munteanu și alții.

Furnalul 3, bătrîn dar încă plin de viață, a continuat apoi să duduie zi și noapte, să dea șarjele de fontă clocotindă. Furnalul 3 produce iar fontă pentru Republică.

Da, sînt bătrîne aceste furnale. Dar unde sînt oare încărcătorii care în opt ore trebuia să împingă zeci de cărucioare de peste 1000 kg. cu brațele, cu picioarele, cu spatele, cu pieptul, cu inima?!

„Încărcarea a fost mecanizată” — te lămuresc furnaliștii. Și cu aceste cuvinte înțelegi că s-a sfîrșit odată pentru totdeauna cu munca istovitoare.

Și iată furnalul 6, rod al vieții noi. Mai

Sub presiunea oxigenului „știdul” a cedat. Cu o mișcare grăbită, „omul II” s-a dat de o parte. La început, a fișnit un fir subțire de aur, apoi hala a fost umplută de soarele șarjei care curgea în cascade luminoase, în oală.

În timp ce cuptorul se libera de lava ce clocotea în pintecul său, „omul II”, își ștergea fața asudată și asculta vorbele unui tînăr, tovarăș de muncă. Pe semne că era ceva foarte hazliu, deoarece, dezvelindu-și dinții a început să ridă. Clipele grele trecuseră. Cuptorul începuse să arunce deja zgura. Munca era încheiată pe ziua aceea. Fusese o muncă simțită, spornică. Risul era pe deplin meritat și privind ultimele șuvoaie ale șarjei aurii „omul II” zîmbea, zîmbea și ceilalți din echipă. Zîmbeu și

localuri pentru școala de 10 ani. Mai încolo avem cămine pentru fete, cămine pentru băieți.

Cămin pentru fete? Ce soartă ar fi avut aceste fete în urmă cu 15 ani, — Cine s-ar fi îngrijit ca ele să aibă, după ce ies din schimb, un cuib cald al lor, unde să se odihnească, să viseze la cel drag, să scrie scrisori de dragoste, să joace, să cînte? Ce altceva ar fi așteptat ele decît munca brută și bunul plac al marilor zbirii, care abuzau în voie de forța lor de muncă și de tinerețea lor?

Dar destul cu gîndurile triste. Vocea tovarășului Brătan, tot mai înflăcărată ne amintește că sîntem în anul 1954, în Hunedoara cea nouă.

— Acolo jos, este școala siderurgică. Vedeti construcția aceea? Acolo se ridică un hotel cu restaurant.

Urmărindu-i mina, mîngîiam cu privirile blocuri de locuințe, locuințe individuale, zeci și zeci de clădiri, zone verzi, șantiere. Pe străzi se joacă copiii, se plîmbă îndrăgostiții, discută vecinele despre cîte-n lună și-n soare...

— Pe aici vor fi troleibuze așa cum am văzut în Uniune, vor crește pomi înalți cu coroane dese, orașul se va întinde dincolo de „Ciuperca” care va fi chiar în mijlocul lui.

Tovarășului nostru îi place să vorbească despre viitor. Și el vede acest viitor, nu nebulos, fără contur, ci limpede și trainic. A fost în Uniunea Sovietică și vede Hunedoara de mîine așa cum arată orașele epocii socialiste.

Intrăm împreună într-un apartament. În sufragerie, fata gazdei a primit vizita unei tinere. Discută despre ale lor. Mama e în bucătărie, trăbăluiește. — Tata? Nu, nu-l în dormitor, e la uzină. E sudor. De 20 ani lucrează... Bucuroși de oaspeți. Știți, o să ne mutăm. Da, da, mi se dă împrumut și construim casă. Fata zugrăvește în cuvinte cum va arăta noua casă.

Și iar zboară gîndul. Cîți zeci de ani ar fi trebuit înainte ca un muncitor de la Hunedoara să ajungă să aibă o casă ome-nească?

Acum, iată-l în locuință muncitorească, mîine se va muta în casa lui proprie.

Aici, în orașul nou, oamenii visează în viitor. Elevii, la vremea cînd vor ieși oțelarii vestiți, inginerii sau savanții Fetele la iubiții lor și la căminul ce-l vor înghetba tot aici, în orașul nou, în casă nouă, iar cei în vîrstă la viitorul copiilor lor.

... Darea în folosință a 75 noi apartamente, amenajarea cinematografului de vară, terminarea lucrărilor de amenajare a arenelor sportive, amenajarea unor tabere pentru copiii muncitorilor și funcționarilor din cadrul combinatului, o tabără la Poeni și o casă de odihnă la Geoagiu, — sînt cîteva din angajamentele realizate în cîntea zilei de 23 August.

Cum să nu visezi, cînd visele de azi devin realitate.

Noaptea, Hunedoara nu doarme.

Al treilea schimb intră la orele 11, cînd noaptea a cuprins de mult orașul. În jurul acestei ore, pe străzi este animație ca în miezul zilei. Sînt cei care intră în schimb. Coboară înviorați de boarea rece, de pe dealul Chizidului, din împrejurimi și din vechiul oraș. Se unesc apoi ca niște priiașe într-un șuvoi larg și la ora potrivită își iau în primire furnalele, cuploarele, mașinile. La puțin timp după aceea, iese schimbul II. Oamenii osteniți după orele de lucru, își schimbă impresiile, privesc spre locul unde-și așteaptă casa lor.

De pe dealul Chizidului, clipocesc luminițele orașului nou. Însetul cu încetul, șuvoiul larg al schimbului ce iese, se respiră pe străzi, se pierde în case.

Și înainte de a se culca, fiecare muncitor mai aruncă o privire asupra combinatului. Acolo joacă luminile de la focul furnalelor, al cuploarelor Siemens Martin laminoarelor. Omul parcă ghicește, după jocul de lumină, ce lucrare anume fac tovarășii săi care l-au înlocuit. Îi vede parcă înfierbîntați, luptîndu-se cu metalul, stăpînind coloșii.

Totul e în ordine. Hunedoara produce.

Da, zi și noapte Hunedoara produce în cîntea zilei de 23 August

Aspect de la furnalul nr. 6 Hunedoara

mare, mai zvelt, plin de îndrăzneală, el se ridică voinic spre înălțimi, ca un îndemn de luptă și biruință. Aici totul e mecanizat. O simplă apăsare pe pîrghie și corfa încărcată zboară sus, în timp ce alta vine jos. În jurul lui, locul e mai larg. Se vede grija constructorului pentru condițiile de muncă ale furnaliștilor, grija părintească pentru viața oamenilor.

Furnalul 6! Cîte generații de furnaliști cu plămîni prăfuiți de zgură, cu fețele și mîinile arse de dogoare, istoviți, chinuți, n-au visat cu 10, cu 15, cu 24 de ani înainte, în visurile lor cele mai frumoase și mai pătîmășe, la acest furnal grandios, dar atît de omenesc, care să fie copilul lor minune, să topească în el fontă, nu constrînși, nu apăsați, ci prin voința lor, din îndemnul și căldura inimii să dea mai multă tărie și strălucire metalului, spre binele oamenilor?

La unul din cuploarele Siemens Martin se pregătea descărcarea unei șarje de oțel. Se luau probe care erau privite cu luare aminte de șeful de echipă și maistru, așa cum bijuterierul privește un rubin rar. Mai trebuia făcute anumite operații.

— Calitatea, nu numai cantitatea! — ne lămurii cineva laconic.

Aici, la oțelărie, se desfășoară întrecerea pentru „o șarjă pe schimb, oțel de bună calitate”. Între eroii principali, Costache Vasile, Lăbuneț Valer, Petrovici Alexandru și alții, se dă o luptă tovarășească, dar aprigă și fierbinte ca oțelul topit.

În acele clipe intense, care urmau să încoroneze munca unui schimb, mișcărilor oamenilor au devenit mai energice, mai trepidante, dar pline totuși de o gravă solemnitate. Macaraua uriașă a adus în dreptul cuptorului, oala în care urma să curgă oțelul. „Omul II”, cel care avea să elibereze masa clocotindă, o cu privire în care se concentra toată emoția acelei clipe, și-a început lucrul său, urmărit de tehnicienii și tovarășii din echipă.

oțelării din schimbul următor, care se înterisau de mersul muncii și zîmbetul lor fericit era mai frumos decît minunata șarjă pe care o elaboraseră.

Aici, în hala cuploarelor Siemens Martin Rîpeanu Romolus, care bătuse luni de zile, cu ani în urmă, la porțile uzinei pentru a i se da de lucru, îmi spuse arătîndu-mi tovarășii de muncă.

— Acum știm pentru ce muncim.

Și lămurind care este scopul muncii sale, vorbi și despre Republică și despre orașul nou și despre ventilatoarele care aerisesc continuu hala cuploarelor, și despre faptul că un oțelur poate cîștiga 2000 lei pe lună chiar și mai mult. Da, oamenii muncesc pentru un scop.

Așezate pe coasta dealului Chizid, la marginea unei păduri, orașul nou își dezvoltă o nouă frumusețe a Hunedoarei.

Aici, într-o inserare înmiresmată de parfumul florilor am cunoscut pe tovarășul Brătan, un bărbat înalt, negricios, venit numai de cîteva luni în localurile acestea. N-ai putea ghici acest lucru decît după grai — muntenesc. Astfel, a îndrăgît priveliștile Hunedorene ca și cei care sînt aici din tată-n fiu. Și cu cită mindrie își înfățișează el orașul cel nou.

— „Alimentară”? — răspunde el la întrebare — cum să n-avem alimentare, avem și restaurant, uite colo chiar sus pe deal, „Ciuperca” îi spune.

În locul unde arată cu mina, se ivește o așezare, iar în lumina becurilor se văd oameni așezați la mese.

— Așa tovarășe — urmează noua cunoștință — să aibă muncitorul aproape de casă un local unde să se distreze, să mai bea o bere, să audă muzică. Las-că muzică poate auzi și acasă, căci avem radioficare doar... dar mai vrea omul să-și scoată familia în lume... Uite, blocurile acelea — arată el spre niște clădiri drepte, lungi, cu vre-o 3 etaje — acolo sînt cantinele... Clădirile astea din fața lor, sînt

Dragostea noastră pentru muncă

Răsplata străduințelor

Nu de mult, statul nostru democrat popular mi-a acordat titlul de „Laureat al Premiului de Stat”, cea mai înaltă distincție a muncii pe care am depus-o pentru punerea în funcție a cuptoarelor de prăjire a sideritei cu gaz de furnale.

Această lucrare am început-o în anul 1952. Până la această dată, muncitorii de la prăjitoare munceau în condiții cit se poate de grele, vătămătoare vieții lor: gaze praf, temperatură, muncă rudimentară. Preocuparea inginerilor și a tehnicienilor la chemarea partidului de a înlătura aceste condiții grele de muncă, a făcut ca în anul 1952 să se pună în funcție 40 de cuptoare pentru prăjirea sideritei cu gaz de furnale. Prin aceasta, pe lângă crearea unor posibilități mai bune de muncă, s-a mărit cu mult și capacitatea cuptoarelor pentru prăjirea sideritei, asigurând furnalelor materia primă necesară.

De la începutul acestei lucrări și până la terminarea ei, alături de echipa de mun-

citori pe care am condus-o, am depus o muncă hotărâtă pentru a termina noua construcție de cuptoare. Văzind mai târziu rezultatele acestei munci, aveam satisfacția că sînt și eu o părțică din forța creatoare a poporului nostru, în bătălia construirii socialismului.

Înaltul titlu de „Laureat al Premiului de Stat”, care mi-a fost acordat, constituie pentru mine un imbold puternic în muncă. Mă voi strădui ca în procesul de producție să aduc noi perfecționări.

Prin exemplul meu personal, mă angajez să susțin munca de inovații, în scopul ridicării productivității muncii și îmbunătățirii condițiilor de muncă, răspunzînd prin aceasta chemării partidului nostru la luptă împotriva a tot ce este învechit și împiedică mersul nostru înainte.

BARTIȘ TITUS

Hunedoara

Laureat al Premiului de Stat

Metodele sovietice, călăuză în munca noastră

În anii regimului de democrație populară, s-au creat condiții necesare creșterii continue a producției globale în toate ramurile economiei naționale. Astfel, în primii ani ai puterii populare, au fost concentrate toate eforturile pentru industrializarea țării, dezvoltîndu-se rapid industria grea, pirghie sigură în creșterea avîntului economiei socialiste. Ca un exemplu viu în dezvoltarea industriei grele, este însăși Combinatul metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara.

Cunoscînd îndeaproape dezvoltarea oțelăriei Siemens Martin a acestui combinat, vreau să arăt că în cei 10 ani de muncă creatoare a poporului nostru, producția de oțel a crescut considerabil.

Față de 1943, cel mai bun an de producție a capitaliștilor, în anul 1954 la oțelărie se produce de 5,2 ori mai mult oțel. S-a schimbat radical procesul de producție, ușurînd considerabil munca oțelariilor. Din oțelărie au fost scoase gazogenele care sufocau prîntopitorii de la cuptoare, au fost mecanizate toate muncile grele, prin instalare de macarale și greifere. Cuptoarele au fost perfecționate, iar procesul tehnologic a fost ridicat pe treaptă superioară, prin aplicarea tehnicii sovietice înaintate.

De la 23 August 1944 pînă în prezent, noi ne-am bucurat în permanență de ajutorul frățesc acordat de marele popor sovietic. Ar trebui să vorbesc nespuse de mult despre acest ajutor, însă mă limitez numai la minunatele metode sovietice, care au educat și au ridicat pe o treaptă superioară nivelul cunoștințelor profesionale ale inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor oțelari.

Studînd metoda sovietică Matulneț, oțelarii hunedoreni, an de an au elaborat nenumărate șarje rapide. De asemenea metoda sovietică Macar Mazai, i-a ajutat pe oțelarii noștri să elaboreze șarje de mare tonaj. Astfel de metode, menite să ridice productivitatea muncii printr-o muncă bine organizată și bazată pe experiența tehnicii înaintate a Uniunii Sovietice, au fost călăuză noastră de zi cu zi, în dobîndirea victoriilor pe care le raportăm cu cinste partidului, la cea de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre.

Ing NISIPEANU ILIE

șeful Sectorului O.S.M.

Folosirea din plin a utilajului chează îndeplinirii angajamentelor luate

OLTYAN IOSIF

Muncitorii și tehnicienii uzinei „Victoria” Călan — au întâmpinat ziua de 23 August cu hotărîrea de a da oamenilor muncii produse de larg consum mai multe, mai ieftine și de bună calitate.

Întregul colectiv al uzinei a muncit cu hărnicie pentru traducerea în viață a angajamentelor luate în cinstea marelui aniversării.

În cursul acestor luni, muncitorii și tehnicienii uzinei noastre au dobîndit în cadrul întrecerii socialiste, succese de seamă. Astfel, pînă la data de 14 august, la furnalul 2 planul de producție a fost realizat în proporție de 101 la sută, la serviciul transporturi planul a fost depășit cu 47 la sută, iar muncitorii secției turnătorii lucrează global în contul lunii februarie 1955. Demn de subliniat este și faptul că la îndeplinirea și depășirea angajamentelor munca s-a desfășurat în mod ritmic, fără salturi la sfîrșit de lună.

Rezultate însemnate a obținut colectivul uzinei „Victoria” Călan și în direcția îmbunătățirii produselor — sarcină centrală a întreprinderilor producătoare de bunuri de larg consum. De asemenea prețul de cost al produselor a scăzut simțitor. În perioada 1 iunie—15 august 1954, prețul de cost al produselor a fost redus față de indicele planificat cu 1 la sută, realizîndu-se astfel economii de peste 14.000 lei.

Față de plan, productivitatea muncii a sporit cu 10 la sută pe cap de muncitor, făcînd să crească salariul mediu cu 10 la sută față de lunile anterioare.

În cadrul întrecerii socialiste, muncito-

rii și tehnicienii întreprinderii, în frunte

cu comuniștii, s-au străduit să folosească din plin utilajul, factor principal în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție. Cu sprijinul inginerilor, ei s-au străduit să descopere, la fiecare loc de muncă în parte, căile care duc la mai buna folosire a utilajului. În primul rînd, colectivele secțiilor și-au concentrat atenția asupra întreținerii mașinilor, a reparațiilor preventive, curente și capitale. S-au alcătuit în acest scop brigăzi însărcinate cu curățirea și ungerea mașinilor. Brigăzile au lucrat după un grafic special întocmit; graficul prevedea de pildă că la strungurile automate, ungerea să se facă în fiecare zi, precum și ori de cîte ori este nevoie. De asemenea au luat ființă brigăzi care se ocupă cu reparațiile preventive și curente. Ele au lucrat după un plan întocmit de serviciul mecanicului șef, plan care prevedea printre altele ca furnalele să treacă periodic prin revizie și dacă este nevoie prin reparații generale (cum e cazul furnalului 1). Datorită grijii și atenției colectivelor uzinei față de problema întreținerii utilajului, atît planul intern de reparații, cît și sarcina de plan obligatorie, au fost îndeplinite în întregime. Faptul acesta a adus o mare contribuție la îndeplinirea angajamentelor luate, precum și la buna pregătire a utilajului întreprinderii, în vederea sarcinilor de viitor.

Un rol deosebit de important în desfășurarea activității unei întreprinderi, îl are aprovizionarea locurilor de muncă cu materii prime. Colectivul uzinei noastre s-a străduit să descopere cît mai însemna-

CIFRE ȘI FAPTE

• Cea mai mare producție de oțel realizată în timpul orînduirii burghezo-moșierești, în România, n-a depășit niciodată 175.000 tone. În ceea ce privește producția de mașini, aceasta a fost ca și inexistentă. În anul 1940, nouăzeci și nouă la sută din mașinile unelte folosite în țară, proveneau din import.

Acum prin punerea în funcție a noilor și puternicelor agregate metalurgice, precum și datorită reconstruirii și lărgirii întreprinderilor metalurgice, producția de oțel a atins încă în anul trecut 750.000 tone. De asemenea avem o puternică industrie de mașini agricole. Producem în serie tractoare, secerători-legători, batoze, cultivatoare și alte mașini agricole de înaltă tehnicitate. Încă la sfîrșitul anului trecut, baza materială, tehnică a S.M.T-urilor și G.A.S.-urilor cuprindea peste 23.000 tractoare convenționale de 15 c.p., 474 combine autoprofusate, 13.250 batoze, etc.

• Pînă la 23 August 1944, exploatarea petrolului în țara noastră a fost făcută de societățile petrolifere, aparținînd marilor monopoluri străine anglo-americane. În 1944, producția de petrol reprezenta numai 44 la sută față de cea din 1936.

După actul revoluționar al naționalizării, raportată la producția anului 1948, producția de petrol reprezenta 109 la sută în 1949, 122 la sută în anul 1950, 150 la sută în 1951, 193 la sută în 1952, 219 la sută în 1953. În anul 1954 se va realiza 237 la sută față de producția anului 1948, cu 14 la sută mai mult decît cea mai mare producție atinsă sub capitaliști în anul 1936.

• Pînă în 1948, actuala fabrică „Radio popular” nu era decît un atelier anexă al fabricilor „Philippis”. După naționalizare, fostul atelier s-a transformat în prima noastră fabrică de aparate de radio. În această fabrică s-au produs în luna aprilie a anului 1949 primele 1800 de aparate tip „Record” cu 3+1 lămpi. Pînă acuma au fost realizate cîteva zeci de mii de aparate tip „Pionier” în 3 ediții, mărcile „Universal”, „S. 512”, „Baltica”, „Partizanul” și cîteva tipuri de aparate de baterie, printre care noul tip „Aliața” și altele.

• Pentru satisfacerea cerințelor de mobilă mult sporite, au fost create și dezvoltate un mare număr de fabrici. Astfel, la Cluj, Tg. Mureș, Timișoara, București, Cotlea și în alte orașe ale patriei noastre, întreprinderile fabrică lunar un mare număr de garnituri de mobilă de diferite tipuri. Astăzi în întreprinderile acestea se produc 18 tipuri de mobilă. În anul 1953, fabricile de mobilă populară au produs cu 224,9 la sută mai multă mobilă față de anul 1950, iar în primul semestru al acestui an, volumul producției a depășit cu mult pe cel din primul semestru al anului precedent.

• Industria alimentară numără astăzi în țara noastră 330 de întreprinderi cu un număr de peste 1.100 unități productive. Printre ele se găsesc fabrica de piine din orașul Stalin, cu o capacitate de 60 de tone în 24 ore, cea de produse lactate din Simeria, complet automatizate, fabrica de praf de lapte „Remetea”, fabrica „Hărnicia” din Podari și multe altele, construite în anii puterii populare.

• Peste 4.000.000 de neștiutori de carte număra țara noastră în perioada guvernării burghezo-moșierești.

În anii din urmă, partidul a organizat o acțiune largă în vederea lichidării analfabetismului. Astăzi analfabetismul este pe calea de a fi complet lichidat. Numai pînă în anul 1951, peste 2.500.000 de neștiutori de carte au învățat să scrie și să citească. Alte cîteva sute de mii s-au adăugat în anii următori.

• După 10 ani de la eliberarea țării, contrastul între satul de odinioară și cel de astăzi este impresionant. Din cele 13.500 de cămine culturale, peste 7.000 sînt înzestrate cu aparate de radio, iar 1.000, cu aparate proprii de proiecție cinematografică. Filmul pătrunde în tot mai multe sate. Anul acesta numai în decurs de 4 luni, cinematografele sătești și 45 de caravane cinematografice, care au cutreierat țara, au prezentat 80 de filme artistice de lung metraj, precum și 34 de jumale agricole, în 6.000 de localități.

te rezerve interne în vederea unei bune aprovizionări a locurilor de muncă, pentru ca utilajul să poată fi folosit cît mai deplin. În acest scop, conducerea întreprinderii s-a străduit să existe totdeauna o perfectă concordanță între planul de producție și cel de aprovizionare și să organizeze mai bine transporturile în interiorul întreprinderii.

Tot în vederea unei mai bune folosiri a utilajului, în scopul ca angajamentul să poată fi tradus în fapte, un rol deosebit l-au avut și măsurile tehnico-organizatorice. Pe baza propunerilor făcute de muncitori și tehnicieni, conducerea întreprinderii a întocmit un plan concret de măsuri tehnico-organizatorice pentru fiecare secție în parte. Planul de măsuri tehnico-organizatorice odată întocmit, a fost urmărit și respectat cu rigurozitate. Datorită unor măsuri tehnico-organizatorice au putut fi descoperite și folosite imense rezerve interne, de mare importanță în lupta pentru folosirea deplină a utilajului. În ceea ce privește munca efectivă la mașini și agregate, colectivul uzinei a căutat de asemenea să găsească căi noi de a spori neconținut randamentul utilajului. Astfel, am ajuns la concluzia că aplicarea sistematică, în mod științific, a metodelor de muncă înaintate, constituie un izvor puternic de folosire cît mai deplină a utilajului.

Dintre metodele de muncă înaintate specifice sectorului nostru, ne-am concentrat atenția asupra metodei Vorosin, pe care o aplicăm în prezent în mod corect peste 50 de muncitori.

Metoda Clutchih pentru o calitate excepțională a produselor, precum și metoda Cotlear pentru calificarea muncitorilor la locul de muncă, au și ele o mare importanță pentru a realiza folosirea din plin a utilajului.

Datorită muncii politice desfășurate de Comitetul de partid al uzinei, în tot cursul

acestei perioade, numeroși muncitori și tehnicieni, au făcut propuneri de inovații și raționalizări, dintre care au fost acceptate și s-au pus în aplicare pînă acuma 5 raționalizări și 3 perfecționări tehnice.

Îată așa dar care au fost metodele de muncă ale colectivului uzinei noastre — metode care ne-au permis să obținem succese însemnate în producție, în cadrul angajamentelor luate în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre. Muncitorii și tehnicienii uzinei „Victoria” Călan sînt hotărîți să dezvolte mai departe succesele pentru a-și putea realiza cu cinste sarcinile care le stau în față. De asemenea noi tragem învățăminte serioase și din lipsurile ce le-am avut în ultimele două luni. Există la noi încă deficiențe în generalizarea sistematică a experienței înaintate. În uzina noastră lucrează fruntași ai întrecerii socialiste ca furnaliștii Bökös Anton, Arghir C-tin, ca mecanicul Bibarț Ioan, ca turnătorii Novac Iosif, Constandache Elena și alții, care obțin succese importante în producție.

Studierea și generalizarea sistematică a metodelor bune de lucru, obținute de acești muncitori, și de alții, n-au constituit o preocupare permanentă pentru conducerea uzinei. Munca noastră a schiopătat uneori și în ceea ce privește buna întreținere a utilajului. Conducerea uzinei n-a acordat suficientă atenție reparării la timp a unor agregate. Și în problema extinderii inovațiilor am făcut încă puțin pînă în prezent.

Conștienți de importanța angajamentelor luate, de însemnătatea deosebită a producției bunurilor de larg consum, colectivul de muncă al uzinei noastre luptă hotărît împotriva greutăților ce se mai ivesc în muncă. Sporindu-și tot mai mult eforturile, muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinei „Victoria” Călan, dau acuma bătălia pentru îndeplinirea noului anual al uzinei în 11 luni!

Un nou pas spre lichidarea libertăților poporului american

Camera reprezentanților din S.U.A. a aprobat proiectul de lege pentru interzicerea partidului comunist

WASHINGTON (Agenpres). — TASS transmite:

Camera reprezentanților a Congresului american a aprobat varianta prezentată de guvern a proiectului de lege cu privire la interzicerea Partidului Comunist din S.U.A.

În vreme ce în proiectul de lege adoptat în ajun de senat apartenența la partidul comunist este considerată crimă, proiectul de lege adoptat de Camera reprezentanților interzice partidul comunist ca organizație recunoscută de lege și-l privează de toate drepturile juridice.

Împotriva proiectului de lege au votat Malter (statul New-York), membru al Camerei reprezentanților din partea parti-

dului democrat, și republicanul Burdick (statul North Dakota). Burdick a declarat că se pronunță împotriva acestui proiect de lege, deoarece Congresul tinde să declare ilegale ideile oamenilor.

Proiectul de lege nu prevede pedepse împotriva membrilor partidului comunist, dar nu modifică legile represive ca cea privitoare la „securitatea internă”, legea Smith și alte legi care sunt folosite pe scară largă de autorități împotriva comunistilor.

Proiectul de lege adoptat de Camera reprezentanților, ca și proiectul de lege al senatului, sunt menite să ducă la lichidarea sindicatelor și organizațiilor progresiste.

Muncitorii metalurgiști vest-germani continuă greva

BERLIN (Agenpres). — A. D. N. transmite:

În Bavaria continuă de peste o săptămână greva metalurgiștilor. Tratatările dintre sindicatul metalurgiștilor și patronii au fost întrerupte. Propunerile de compromis ale acestora din urmă au fost respinse de greviști.

La 16 august au încetat lucrul încă 2.500 de muncitori din Nürnberg și München. La Nürnberg au declarat grevă muncitorii de la uzina „Triumph”, iar la München — muncitorii de la uzina „Agfa”. Comitetul central de grevă a difuzat în

rîndurile greviștilor manifeste în care se spune, printre altele, că patronii încearcă prin promisiuni, amenințări și prin folosirea forței să sporească numărul spărgătorilor de grevă. Ei concediază pe muncitorii care participă la grevă. Acest lucru — se spune în manifeste — „nu va frînge voința greviștilor. Nu vom încheia nici un fel de contracte abita timp cit nu vor fi reprimiți la lucru toți greviștii concediați. Am încetat lucrul cu toții în mod solidar și îl vom relua cu toții în mod solidar. Lupta va fi încununată de succes dacă vom menține unitatea”.

Creșterea mișcării greviste în rîndul muncitorimii americane

NEW YORK (Agenpres). — Presa americană subliniază creșterea mișcării greviste în S.U.A. În prezent sînt în grevă aproape o treime din muncitorii din industria cauciucului a S.U.A., care cer mărirea salariilor. Au declarat grevă 48.000 de muncitori de la marile societăți de cauciuc „Goodyear and Rubber Company” și „Firestone and Rubber Company”.

După cum anunță agenția Associated Press, la societatea „American Airline

Company” au început concedieri în masă ale muncitorilor și funcționarilor în legătură cu greva declarată acum trei săptămîni de piloții care cer stabilirea zilei de muncă de opt ore. La 17 august au fost concediate aproximativ 2.000 de persoane. Societatea amenință cu concedierea pe ceilalți 12.000 de muncitori și funcționari dacă piloții nu vor înceta greva.

De la 22 iunie sînt în grevă muncitorii din industria forestieră din statele de vest care cer de asemenea mărirea salariilor.

Monopolurile străine exploatează din nou petrolul iranian

WASHINGTON (Agenpres). — TASS transmite: Departamentul de stat al S.U.A. a dat publicității textul unei declarații comune cu privire la semnarea acordului dintre guvernul Iranului și consorțiul internațional (din consorțiu fac parte cinci mari monopoluri petrolifere americane, societatea petroliferă anglo-iraniană, care monopolizează extracția și desfacerea petrolului iranian pînă la promulgarea în 1951 a legii cu privire la naționalizarea industriei petrolifere iraniene, societatea „Royal Dutch-Shell”, în care predomină capitalul englez și societatea franceză „Compagnie Française de Pétrole”).

Textul acordului dovedește că monopolurile petrolifere străine își stabilesc din nou controlul asupra bogățiilor petrolifere ale Iranului (cu singura deosebire că dacă pînă în anul 1951 în Iran era stăpînită societatea petroliferă anglo-iraniană, acum cel mai larg acces la petrolul ira-

nian l-au căpătat monopolurile americane).

Este semnificativ că, după cum s-a anunțat, consorțiul a fost creat pentru „desfacerea” petrolului iranian. În timpul tratativilor însă, monopolurile petrolifere au prezentat guvernului iranian cereri care însemnau stabilirea controlului străin atît asupra zăcămintelor petrolifere ale Iranului, cît și asupra prelucrării și desfacerii petrolului iranian.

În același timp s-a încheiat un acord cu privire la despăgubiri „pentru daunele” pricinuite Societății petrolifere anglo-iraniene. Aceasta înseamnă că o mare parte a încasărilor visteriei Iranului, de pe urma exploatării petrolului iranian de către consorțiu, va fi înapoiată monopolului englez.

După cum se anunță din Washington, secretarul de stat al S.U.A., Dulles a declarat că Statele Unite „sînt extrem de mulțumite” de încheierea acordului dintre guvernul iranian și consorțiu.

PE SCURT

• Cu prilejul zilei de 23 August, sărbătoarea națională a Republicii Populare Romîne, la 16 august la Casa Tehnică din Sofia s-a deschis Expoziția arhitecturii romîne, organizată de Comitetul pentru prietenie și relații culturale cu străinătatea

• După cum anunță revista „Rose el Youssef”, trimisul Yemenului la Londra, Hasan Ibrahim, a declarat unui corespondent al acestei reviste că guvernul Yemenului „sprijină în întregime și salută din toată inima ideia recunoașterii Chinei comuniste”.

Țările de democrație populară pe drumul construirii socialismului

Construcția de noi întreprinderi industriale în provincia Sințian

Ziarul „Sințianjibao” relatează că întreprinderile industriale de stat din provincia Sințian au obținut în decurs de patru ani mari succese în producție.

În anii puterii populare, în provincia Sințian din China de nord-vest au fost construite numeroase uzine, fabrici și întreprinderi ale industriei extractive, printre care o uzină metalurgică, mine de cărbuni, două uzine electrice, o uzină de construcții de mașini, o uzină chimică, o fabrică de ciment, o uzină de reparații auto, o mare fabrică textilă și numeroase alte întreprinderi.

În prezent, în această provincie se construiește o filatură de mătase, o hidrocentrală, o fabrică de vopsit, o uzină chimică, o uzină pentru reparații de automobile și o uzină pentru reparații de tractoare. În anul 1953 producția de mărfuri industriale ale întreprinderilor din provincia Sințian a sporit de peste 26 de ori în comparație cu anul 1949. Numărul muncitorilor și funcționarilor a crescut în aceeași perioadă de 13 ori.

Noi mine se deschid în R. P. Polonă

În R. P. Polonă se construiesc noi mine carbonifere și noi întreprinderi industriale, iar cele existente sînt extinse, ceea ce contribuie la întărirea economiei naționale a țării. Săparea de noi mine, galerii și puțuri miniere constituie una din condițiile esențiale pentru îndeplinirea planului de șase ani în industria cărbunelui.

Anul trecut au fost deschise patru noi mine de cărbuni, iar anul acesta se construiesc alte cinci. Două dintre ele, minele „Julian” și Nowy Wirek” vor intra în funcțiune pînă la sfîrșitul acestui an.

Mina carboniferă „Porombka”, care se construiește în prezent în voevodatul Stalinograd, va fi cea mai mare dintre minele în construcție.

Cînd ea va fi dată în exploatare cu întreaga capacitate de producție, va produce zilnic pînă la zece trenuri de cărbune.

Pentru anul acesta se prevede săparea de noi galerii în nouă mine carbonifere. În felul acesta capacitatea de producție zilnică a fiecărei mine va fi cu multe mii de tone mai mare decît înainte.

La uzina „Dimavag” din Diosgyör (R. P. Ungară)

Uzina de construcții mecanice „Dimavag” din Diosgyör a primit de șapte ori titlul de uzină fruntașă. În cadrul întrecerii socialiste, inițiate în cinstea Congresului al III-lea al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, muncitorii acestei uzine s-au evidențiat din nou, îndeplinind planul pe luna aprilie în proporție de 104,6%, iar planul pe luna mai în proporție de 110%.

Muncitorul Gyula Mészáros a îndeplinit zilnic cinci norme, iar echipa lui József Papp, de la secția de forjă, și-a îndeplinit planul în proporție de 278%. Muncitoarea Toth și-a îndeplinit planul de producție în proporție de 400%. Aceste succese au avut drept rezultat acordarea Steagului Roșu transmisibil al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria uzinei „Dimavag”.

Muncitorii acestei uzine și-au luat angajamentul să îndeplinească planul de producție pe cel de al doilea trimestru al anului curent în proporție de 103% și să depășească planul de export. Ministerul metalurgiei, siderurgiei și industriei de mașini a acordat celor mai buni muncitori ai uzinei premiul în valoare de 70.000 forinți.

Mari lucrări pentru construcția de întreprinderi industriale și de locuințe în R. P. Albania

În R. P. Albania sînt în curs de construcție mari întreprinderi industriale și case de locuit, destinate muncitorilor și funcționarilor.

La Vlora progresează în ritm rapid lucrările de construcție a fabricii de ciment, care va fi dată în exploatare încă la sfîrșitul acestui an și care va produce 40.000 tone ciment pe an. Tot la Vlora a început construcția fabricii de conserve de pește, care este prima întreprindere de acest fel din Albania.

La Terrik, localitate situată în împrejurimile orașului Elbasan, se muncește cu avînt pe șantierul de construcție a unei mari rafinării de petrol care va produce anual 150.000 tone de benzină, în afară de alți derivați.

Un alt mare șantier de construcție este cel al hidrocentralei „Enver Hodja”, de pe riul Mati, care va fi dată în funcțiune în anul 1957.

În afară de clădirile destinate întreprinderilor industriale, în R. P. Albania se construiesc numeroase locuințe pentru oamenii muncii din centrele muncitorești și din orașele țării. Anul acesta se vor construi 137.000 m² de suprafață locativă.

În sectorul lucrărilor agricole continuă în mod intens lucrările de săpare a canalului de irigație Levan-Fieri, care va iriga o suprafață de 15.000 ha de pămînt.

Dezvoltarea industriei peștelui în R. P. D. Coreeană

Prelucrarea produselor piscicole va crește în anul 1956 de șase ori. În această perioadă se prevede sporirea aprovizionării populației cu pește proaspăt, congelat și sărat și îmbunătățirea calității conservelor de pește. Pentru a asigura o asemenea dezvoltare a industriei peștelui sectorul de stat va înfăptui larg mecanizarea în întreprinderile sale și la sfîrșitul planului trienal va dispune de numeroase mecanisme pentru această industrie.

Pentru dezvoltarea prelucrării produselor piscicole se construiesc camere refrigerante cu o capacitate de 1.500 tone și fabrici de conserve de pește la Candin și Vonsan. În 1955, în orașul Phenian se va construi un frigifer cu o capacitate de 300 tone. Acesta va aproviziona în mod regulat populația cu pește proaspăt și congelat. La fabrici se vor utiliza pompe și conveiere și va fi mecanizată cea mai mare parte a proceselor de prelucrare a peștelui.

Din succesele industriei ușoare vietnameze

Urmînd exemplul lui Ngo Gia Kham, Erou al Muncii, și al muncitorului fruntaș Cao Viet Bao, oamenii muncii vietnamezi au participat activ la întrecerea pentru mărirea producției și pentru realizarea de economii.

Astfel de pildă, muncitorii de la fabrica de hirtie „Hoang Van The” au reușit să depășească cu 10% planul pe 1953 și să reducă prețul de cost cu 18%.

Aplicînd experiența muncitorilor fruntași, muncitorii din Vietnamul central, și-au îmbunătățit tehnica și au confecționat îmbrăcăminte ieftină și de bună calitate. În unele fabrici, țesătorii au reușit să ridice producția cu 70—80%

(Agenpres).